Н-ръ 95. Понедѣлокъ 23. жовтня (4. листопада) 1885. **Рôкъ I.**

Выходитъ во Львовѣ що Понедѣлка, Середы и Пятницѣ о 5 годинѣ по полудни кромѣ рускихъ святъ.

Администрація: улиця Жолкôвска н-ръ 28. (почта Львôвъ-Пôдзамче), куда слѣдуе адресовати всякй письма и грошевй посылки.

Редакція и експедиція: улиця Академична н-ръ 3, I. поверхъ.

Рукописи употребленй не звертаются.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй отъ порта.

Инсераты принимаются по 6 кр. ôтъ одной строчки дрôбного друку.

Пренумерату и инсераты принимае въ Вѣдни: **Haasenstein & Vogler (Otto Maass),** Wallfischgasse N. 10. и **G. L. Daube et Comp. Ig. Knoll Central-Annoncen-Expedition I. Am Hof 5.** Въ Варшавѣ: **Райхманъ и Френдлеръ,** бюро центральне, улиця Сенаторская н-ръ 18. Въ Парижи: **Agence Havas,** 8 Place de la Bourse.

МИРЪ

ЧАСОПИСЬ ДЛЯ СПРАВЪ ПОЛИТИЧНЫХЪ, ЦЕРКОВНЫХЪ, ЕКОНОМИЧНЫХЪ И ЛИТЕРАТУРНЫХЪ.

Цѣна пренумераційна съ почтовою пересылкою въ **Австро-Венгріи:** на рôкъ 10 зр.; — на 1/2 року 5 зр.; — на 1/4 року 2 зр. 50 кр.; — на мѣсяць 85 кр.

Въ Россіи: на рôкъ 12 руб.; — на 1/2 року 6 руб.; — на 1/4 року 3 руб.

Въ Нѣмеччинѣ: на рôкъ 24 марокъ; — на 1/2 року 12 мар.; — на 1/4 року 6 мар.

Въ другихъ краяхъ: на рôкъ 30 франкôвъ; — на 1/2 року 15 фран.; — на 1/4 року 8 фран.

Поодинокй н-ра по 10 кр. за примѣрникъ.

Поодинокй н-ра продаются: въ експедиціи „Мира", улиця Академична н-ръ 3, I. поверхъ; — ***въ трафикахъ:*** Бернадиньскій пляцъ н-ръ 3; — улиця Кароля-Людвика н-ръ 7; — улиця Руска н-ръ 3 и улиця Словацкого н-ръ 2.

Торжество освященя першого станиславôвского епископа киръ Юліяна.

Ограничившись въ послѣднôмъ н-рѣ *Мира*, по поводу техничныхъ трудностей, на головнѣйшй лишь моменты зъ состоявшогося въ недѣлю торжества посвященя першого станиславôвского Епископа киръ Юліяна, хочемъ теперь подѣлитися съ нашими читателями близшими извѣстіями о семъ великолѣпнôмъ торжествѣ, вызвавшôмъ загальну радôсть межи сынами Даниловскои Руси...

Торжество началося о 10 год. рано, точно пôсля установленои програмы. Архикатедральный храмъ св. Великомученика Георгія, уже годину напередъ, ставъ заповнятися вѣрными и духовенствомъ, прибувшимъ изъ всѣхъ закуткôвъ нашого края, щобы своимъ присутствіемъ почтити нового Владыку и причинитися до пôднесеня великолѣпности самого акта, записаного золотыми буквами на страницяхъ исторіи Австрійскои Руси. Передъ 10 годиною прибули репрезентанты властей, именно: Его Превосх. намѣстникъ Ф. Залескій, президентъ высшого краевого суда бар. Шенкъ, президентъ краевои финансовои дирекціи бар. Іоркашъ, президентъ прокураторіи скарбу д-ръ Подлевскій, надпрокураторъ Зданскій, директоръ почтъ и телеграфôвъ Шифнеръ, президентъ мѣста Львова Домбровскій, директоръ полиціи Кшачковскій, и др. Краевый выдѣлъ репрезентовавъ г-нъ Пьетрускій, такъ якъ г-нъ маршалокъ д-ръ Н. Зыбликевичъ, по поводу болѣзни, не мôгъ прибути на торжество. Представителемъ войсковои власти явився комендантъ галицкихъ войскъ кн. Виртембергскій въ сопроводѣ численныхъ войсковыхъ достойникôвъ. Львôвскй руско-народнй институціи и общества були репрезентованй черезъ свои выдѣлы, а зъ провинціи прибули численнй делегаты, якъ: зъ повѣта Станиславôвского староста Горецкій, маршалокъ повѣтовои рады Брыкчинскій, I. Прусъ-Яблоновскій; дальше въ имени мѣста Станиславова: бурмистръ д-ръ Каминскій, адвокатъ д-ръ Шидловскій и Маевскій; въ имени станиславôвскихъ Русинôвъ адвокатъ д-ръ Мелитонъ Бучинскій, директоръ реальнои школы Мих. Чачковскій, проф. о. Литвиновичъ и купецъ Теодоръ Стахевичъ; зъ буковинскои Руси о. К. Костецкій, приходникъ зъ Черновецъ, и много другихъ, которй явилися репрезентантами деканатôвъ ново-основаного епископства.

О годинѣ 10 введено до церкви верховного Святителя галицко-рускои церкви митрополита киръ Сильвестра, который занявъ мѣстце на своемъ престолѣ, а напротивъ него на двохъ престолахъ, уставленыхъ по лѣвôй сторонѣ царскихъ вратъ, засѣли спôвъ-консекраты архіепископы: латинского обряда ВПреосв. Северинъ Моравскій и ôрменского обряда ВПреосв. Исаакъ Иссаковичъ. Перемышльскій Владыка киръ Іоаннъ не прибувъ по поводу болѣзни, явилися однакъ такъ репрезентанты перемышльскои капитулы на чолѣ съ ректоромъ перемышльскои семинаріи о. М. Куйловскимъ якъ и духовенство тоиже епархіи. Крылошанскй сталля заняли латинскй и ôрменскй крылошане.

Въ означену пору введено въ церковь Преосв. киръ Юліяна въ асистѣ крилошанъ и найповажнѣйшихъ священникôвъ станиславôвскои епархіи, якъ тоже мірскихъ Русинôвъ-достойникôвъ, а именно: сеніора Ставропигійского Института проф. д-ра Шараневича, емир. надворного совѣтника Литыньского, совѣтникôвъ намѣстництва д-ра Децыкевича и Мандычевского, школьного совѣтника Солтикевича и директора реальнои школы въ Станиславовѣ Чачковского. Мірскй тй достойники несли передъ епископомъ киръ Юліяномъ, хлѣбъ, сôль, позолоченй бочôлочки съ виномъ и свѣчки. Припровадивши киръ Юліяна передъ побочный престолъ по правôй сторонѣ, ставъ ôнъ тамъ читати службу Божу, а одночасно Его ВПреосв. киръ Митрополитъ въ асистѣ крылошанъ и духовенства начавъ служити соборну литургію при великôмъ престолѣ. Коли Богослуженье дôйшло до малого входа, опустивъ киръ Юліянъ побôчный престолъ и удався передъ царскй врата, станувъ на розстеленôмъ коврѣ, на которôмъ бувъ изображеный орелъ. Тутъ начався звычайный обрядъ епископского освященя. Всѣ три Архіепископы читали приписанй молитвы, при чѣмъ було то замѣтно, що Архіепископъ ôрменского обряда Его ВПреосв. И. Иссаковичъ ôгчитавъ цѣлу ектенію зъ руского текста по руски съ повною вправою и вѣрно рускимъ гласоударенъемъ. По ôтчитаню молитвъ и зложеню вѣроисповѣданя киръ Юліяна, святителѣ цѣловалися съ новоосвященымъ, а послѣ вложено на него епископскй ризы середъ громкихъ звукôвъ „Многая лѣта", ôтспѣваного, рôвно якъ и цѣле Богослуженье, съ великою прецизіею, крѣпкимъ и мелодійнымъ хоромъ воспитанникôвъ духовнои львôвскои семинаріи. По совершеннôмъ обрядѣ освященя ôтправлено Богослуженье звычайнымъ ходомъ до кôнця, по окôнченю которого двигнувся походъ, сопроводячій станиславôвского Владыку до дверей церкви, и въ тôмъ походѣ новоосвященый Владыка удѣлявъ всѣмъ присутствуючимъ свое епископске благословенье. Повернувши передъ великій престолъ, розодѣто киръ Юліяна зъ фелона, а Митрополитъ Сильвестеръ вложивъ на него мантію, въ которôй ôтведено его при звукахъ многолѣтствія зъ церкви до дому.

На тôмъ окôнчилося церковне торжество. Зъ церкви удалися присутствуючй духовнй, мірскй и войсковй достойники, якъ тоже члены прибувшихъ депутацій и всѣ священники до капитульныхъ комнатъ, где приготовлено для нихъ принятье. По поводу, що митрополитаньска палата теперь реставруеся, запросивъ Его ВПреосв. киръ Митрополитъ духовныхъ, мірскихъ и войсковыхъ достойникôвъ на снѣданье до комнатъ капитулы. Снѣданье началося о 1/2 2 годины.

Першій тоастъ пôднѣсъ тутъ Митрополитъ киръ Сильвестеръ въ честь станиславôвского Владыки, а той отвѣтивъ тоастомъ въ честь Митрополита, заявляючи, що всѣми силами буде старатися осягнути ту цѣль, для якои основано станиславôвску епархію, и дѣлати все въ корысть гр. кат. церкви, руского народа и державы. Послѣ пôднѣсъ епископъ Юліянъ тоастъ въ честь архіепископôвъ Моравского и Иссаковича, Митрополитъ въ честь Намѣстника и кн. Виртембергского, архіепископъ Иссаковичъ и д-ръ Каминскій въ честь епископа Юліяна.

Въ другихъ комнатахъ гощено духовенство, а въ комнатахъ епископа Пелеша зôбралися священники зъ станиславôвскои епархіи. До сихъ комнатъ прибули тоже депутаціи рускихъ народныхъ товариствъ. О год. 3. появився и Его Преосв. киръ Юліянъ. Священники и члены рускихъ депутацій окружили Его и началися сердечнй и повнй горячихъ чувствъ промовы.

Першій забравъ голосъ о. Т. Шанковскій зъ Станиславова, витаючи свого Владыку въ имени клира епархіи. Въ отвѣтъ на сей привѣтъ, сказавъ епископъ Юліянъ, що мимо всякихъ перепонъ, якй встрѣчало уже само основанье станиславôвскои епархіи и якй неразъ ему певно станутъ еще на дорозѣ въ тяжкôй его задачи, чуе однакъ въ собѣ силу, що одолѣе всѣ тй перепоны, бо видитъ, що пôддержитъ его въ тôй задачи приклоннôсть духовеньства и вѣрныхъ тои епархіи. Дальше промовивъ о. К. Костецкій зъ Черновецъ въ имени, буковинскихъ Русинôвъ. Въ промовѣ своей указавъ ôнъ на необходимôсть занятися гр. кат. церкви долею и руского народа въ Буковинѣ, придавленого теперь и упавшого морально, заявляючи: що цѣлый буковиньско-рускій народъ съ повнымъ довѣріемъ смотритъ на свого нового Владыку, надѣючися, що ôнъ приклонится и до Буковины щирымъ сердцемъ. На то отвѣтивъ епископъ Юліянъ, що мавъ уже случайнôсть пôзнати ôтношеня на Буковинѣ и хотя переконався, що положенье Русинôвъ тамъ незавидне, то однакъ не тратитъ надѣи на лучшу будучнôсть. Вкôнци увѣрявъ Владыка о своеи приклонности для буковинскихъ Русинôвъ и поручивъ бесѣдникови заявити имъ за привѣтъ щире благодаренье и епископске благословенье. Вслѣдъ за тымъ промовивъ г-нъ Теодоръ Стахевичъ въ имени станиславôвского мѣщанства, пôдупавшого сегодня значительно, но пôдъ проводомъ нового Владыки може оно двигнеся пôдъ вспôльнымъ религійнымъ и народнымъ прапоромъ. Преосв. киръ Юліянъ, поблагодаривши за привѣтъ, заявивъ, що станиславôвске мѣщанство двигнеся безсомнѣтельно, если буде крѣпко держатися своеи церкви и остане вѣрнымъ завѣтамъ своихъ предкôвъ. Потôмъ станула передъ Владыкою депутація тысьменицкихъ мѣщанъ пôдъ проводомъ о. Абрысовского, который промовивъ въ имени тои депутаціи, а мѣщане просили о благословенье для себе и мѣста.

Въ имени товариства „Просвѣта", забравъ голосъ д-ръ проф. Ем. Огоновскій и въ краснорѣчивôй бесѣдѣ высказавъ цѣль, въ якôй репрезентанты того народного товариства станули передъ новымъ Владыкою. Епископъ киръ Юліянъ тронутый тою бесѣдою, заявивъ свою признательнôсть тому товариству и высказавъ надѣю, що выданя „Просвѣты" будутъ тоже ôтличатися правдиво-религійнымъ направленьемъ.

По офиціяльныхъ представленяхъ и промовахъ завязався потôмъ сердечный розговоръ межи Владыкою а собравшимся тамъ духовеньствомъ и делегатами товариствъ, середъ которыхъ то розговорôвъ скоро минувъ часъ и зъ которыхъ кождый зъ участвовавшихъ вынѣсъ увѣренье: що лишь тѣсный союзъ руского народа и интелигенціи съ церковными своими князями, може привернути въ рускôй хатѣ, — руску правду и силу и волю!...

Гр. Кальнокій о заграничнôй ситуаціи.

Черезъ три годины дебатовано въ суботу въ комисіи угорскои делегаціи о заграничнôй политичнôй ситуаціи, а особенно о восточнôмъ вопросѣ и о ôтношеню Австро-Венгріи до обохъ сѣверныхъ сусѣдôвъ, т. е. до Нѣмеччины и Россіи. Вѣденьскй дневники переповненй реляціями того засѣданя, мы же — по поводу скудности мѣстця въ нашôй часописи, мусимъ ограничитися лишь на короткôй репродукціи отвѣта г-на министра заграничныхъ дѣлъ, и заразомъ примѣчаемъ, що предсѣдатель комисіи гр. Зичи застерѣгъ на початку засѣданя, що нарады маютъ бути довѣрочнй. Зъ тои причины, то, що зъ того засѣданя подано до публичнои вѣдомости, не заключае въ собѣ всего и носитъ на собѣ печать урядового справозданя.

Гр. Кальнокій начавъ свôй выводъ ôтъ отвѣта на вопросы, касаючйся ôтношеній Австріи до Нѣмеччины въ однои, а Россіи въ другои стороны. Межи прошлорôчною а сегорôчною тронною бесѣдою до делегацій не досмотрюе министеръ ніякои рôжницѣ и увѣряе интерпелянта Силягого що, въ ôтношеняхъ Австро-Венгріи до Нѣмеччины, якъ также обохъ тыхъ державъ до Россіи не послѣдовала ôтъ прошлого року ніяка змѣна". Ôтъ того часу, кромѣ зъѣзда въ Кромерижи и событій на Балканахъ, не случилося бôльше ничого важного. Не отвѣтно, щобы що року ставляти запросы о положенье тыхъ ôтношеній. Прошлорôчнй его заявленя були рѣшительнй. Чимъ грознѣйшй часы, тымъ меньше можна сомнѣватися о тревалости тыхъ ôтношеній. Що до Россіи заявивъ министеръ, що „межи нами а Россіею не существуютъ ніякй специяльнй трактаты, кромѣ загальныхъ межинародныхъ". Наводитъ свое прошлорôчне заявленье о „хорошихъ ôтношеняхъ" съ Россіею, которй сегодня такъ само тѣснй, якъ передъ рокомъ.

Отвѣчаючи на другій запросъ Силягого, высказуе министеръ, що о фактично совершеннôмъ соединеню Восточнои Румеліи съ Болгаріею не може бути навѣть и бесѣды. Болгарскй войска стоятъ въ Румеліи, но органичне соединенье еще не послѣдовало. Никто не признавъ совершенного факта и ни одна зъ державъ не высказалася въ тôмъ понятію. Если же дотеперѣшне ôтношенье невмѣнене, то офиціяльно не предпринято еще ніякихъ мѣръ що до територіяльнои компензаты другихъ балканскихъ державъ.

Во виду близкого собраня конференціи, министеръ не въ состоянію отвѣтити на запросы, ôтносячйся до тоиже конференціи, особенно що до средствъ, якихъ въ данôмъ случаю употребила бы конференція въ цѣли переведеня своихъ рѣшеній. Ограниченье конференціи на румелійскій вопросъ заключаесь уже въ обѣжнику Порты, который державы приняли.

На четвертый запросъ того самого интерпелянта отвѣчае министеръ, що status quo означае приверненье попередного ôтношеня въ мысль берлинского трактата въ цѣлôй его основѣ.

Австрія не ôтправила до Сербіи заявленя, що не буде защищати еи интересôвъ, если передъ закрытьемъ конференціи вдѣлае крокъ окупаціи. Тымъ оскорбили бы мы суверенію короля, до которого вôстаемъ въ ôтношеню друга и благожелательного сусѣда, которому можемъ удѣляти добрыхъ совѣтôвъ, но не вліяти рѣшительно на его децизіи. Совѣты тй були такй самй якъ для Греціи: совѣтовали сохранити умѣркованье и прозорнôсть и указовали мы на опасности по поводу воинственнои поставы.

На запросъ Аппоніого, чи правительство во всякихъ обстоятельствахъ удѣлитъ Сербіи помочи, и чи може въ тôмъ случаю числити на обохъ союзникôвъ, отвѣчае министеръ, що запевненье такои помочи на всякій случай було бы для Сербіи ôткрытымъ письмомъ до всякихъ предпринятій и ввело бы Австрію въ родъ зависимости. Сербску мобилизацію приняли мы до вѣдомости, но мы були приневоленй сказати Сербіи, що если она начне акцію на власну руку, то въ такôмъ случаю буде поносити сама ризико, такъ якъ вооружене вступленье въ предѣлы сусѣднои державы рôвняеся нарушеню мира и трактата.

Министрови не звѣстно, чи Турція офиціяльно увѣдомила Сербію, но вступленье до Болгаріи було бы нашествіемъ турецкои те-

риторіи, а нема ніякого сомнѣнія, що Болгарія есть турецкою територіею.

Поворотъ до берлинского трактата бувъ выходною точкою для трехъ державъ ôтъ першои поры румелійскихъ событій. Успѣхъ державного переворота въ Румеліи вызвавъ надѣю, що той фактъ буде тревалымъ. Само соединенье Румеліи съ Болгаріею, не есть суперечне съ интересами Австріи, если бы повелося усторониги тѝ послѣдства, якѝ угрожаютъ другимъ балканскимъ державамъ. Коли однакъ обавы и претенсіи тыхъ державъ въ случаю основаня великои и независимои болгарскои державы по части оправданѝ, а заспокоенье тыхъ претенсій не могло бы послѣдовати безъ нарушеня турецкихъ посѣлостей, що знову вызвало бы цѣлый хаосъ восточного вопроса, прото поворотъ до попередного положеня лучше всего ôтвѣчае нашимъ интересамъ.

На тôмъ окôнчивъ министеръ свôй першій вывôдъ. Послѣдовали однакъ дальшѝ еще запросы. Фалькъ вопрошае: чи status quo означае букву берлинского трактата, и чи выключае можливôсть змѣны органичного статута Восточнои Румеліи? Кальнокій отвѣчае: status quo означае попередне ôтношенье. Органичный статутъ може бути змѣненый, бо не есть частію трактата, потреба однакъ на то призволеня Турціи.

Вслѣдъ за тымъ вывязався родъ дискусіи, въ которôй Апоній выказуе суперечнôсть межи заявленями Тисы въ угорскôмъ соймѣ, а нынѣшними Кальнокого. Силягій въ просторонной бесѣдѣ стремитъ доказати, що ôтношенье съ Россіею есть ôтношеньемъ безперестаннои ривализаціи и борьбы о вліянье на балканскôмъ пôвостровѣ и пôдносячи лояльне и дружественне поступованье Сербіи взглядомъ Австріи, думае, що пôддержованье Сербіи, особенно що до справедливыхъ требованій компензатъ, есть политичнымъ обовязкомъ Австріи.

Кальнокій поновно забирае голосъ. По короткôй полемицѣ съ Апоніемъ отвѣчае Силягому що до Сербіи. Министеръ признае и цѣнитъ вартôсть дружественныхъ съ Сербіею ôтношеній, а заразомъ мудрôсть короля и его правительства, котора улегчае то ôтношенье. Король занявъ становище берлинского трактата и заявивъ, що приверненье status quo ante есть ему о много догôднѣйшимъ, якъ всякѝ компензаты.

Горватъ не соглашаеся съ тыми, для которыхъ берлинскій трактатъ есть евангеліею, а status quo идеаломъ. Аспираціи и стремленя балканскихъ народôвъ треба увзглядняти, и бесѣдникъ съ особеннымъ натискомъ высказуе желанье, щобы удовлетворено интересамъ Сербіи и прочихъ съ монархіею симпатизуючихъ племенъ.

Кальнокій подѣляе мнѣніе, що легальна змѣна може бути часомъ желаемою, но если тутъ необходимо вертае до status quo, то длятого, що способъ нарушеня его бувъ сожалѣнія достойный, и если бы его наслѣдовано, то допровадивъ бы ôнъ до совершеннои анархіи на Балканахъ. Признанье факта було бы нагородою для кождого, кто нарушитъ трактатовѝ взъобовязаня. Що до ôтношеня съ Россіею, не перечитъ, що есть певна рôжниця интересôвъ на Востоцѣ. Повстае то не въ недостатка доброи волѣ, но въ самои природы рѣчи. Вслѣдствіе географичного положеня маемъ стôлько ôтношеній съ Россіею, що приневоленѝ мы, по поводу взаимныхъ интересôвъ зôставати съ нею на дружественнôй стопѣ, и вспôльно съ нею и съ другими усторонятн трудности, которѝ могли бы миръ заколотити. Если же поведеся намъ разомъ съ Россіею обезпечити миръ, то буде то весьма успѣшнымъ событіемъ такъ для нашои монархіи, якъ и для Россіи.

По поводу событій въ Восточнôй Румеліи.

Во виду роздражненя на граници сербско-болгарскôй, требуе Journal de St. Petersbourg щобы поважный голосъ Европы якъ найскорше дався чути. Конференція мала дѣйстно начатися уже въ суботу и лишь формальности изъ стороны Порты були причиною, що она не состоялась. Перше засѣданье ôтбулося вѣроятно вчера т. е. 3 листопада.

Одною изъ причинъ проволоки була так же постава, яку занявъ при передвступныхъ нарадахъ англійскій амбасадоръ Вите, яко противникъ привернення status quo и можливого усуненя кн. Александра. Затребовавъ ôнъ въ Лондона докладныхъ въ тôй справѣ инструкцій, которѝ гласятъ: домагатись приверненя status quo, не призволити на усуненье Баттенберга. Ту рѣшительну децизію приписуютъ незломнôй воли королевои Викторіи, съ которою Салисбери на сей разъ стисло числитися муситъ.

Италійскій амбасадоръ Корти займе на конференціи поеднавче становище, и для приближеня мнѣній трехъ союзныхъ державъ. Предсѣдателемъ конференціи буде Саидъ-баша. Изъ Филипополя пишутъ до Neue fr. Presse, що румелійскѝ державнѝ архива перенесено до Софіи и придѣлено ôтносительнымъ министерствамъ. Рôвночасно знесено комисаріятъ.

Дръ Странскій буде правдоподôбно именованый министромъ внутреннихъ справъ. Въ суботу выслали всѣ громады депутаціи до князя, щобы упевнити его о незмѣннôй вѣрности народа, якъ также съ заявленьемъ, що вытреваютъ до кôнця въ защитѣ правъ народныхъ. Болгарія высылае що разъ бôльше войска на турецку границю. Говорятъ, що есть тамъ уже около 70.000 людей.

Пôсля телеграмы Standard-а изъ Атенъ, отвѣтила Греція на ноту амбасадорôвъ въ подôбный способъ, якъ Сербія, съ тымъ лишь додаткомъ, що не може уважати станъ рѣчей на балканскôмъ пôвостровѣ за унормованый такъ довго, якъ довго не буде упорядкована загранична линія въ Епирѣ, въ мысль берлинского трактата.

При дебатѣ надъ адресою въ Атенахъ заявивъ Деліянисъ, що Греція считае своимъ обовязкомъ прискорити военнѝ приготованя въ цѣли защиты своихъ интересôвъ и що въ случаю потребы не уступитъ передъ вôйною, изъ котороп певне выйде съ честію. — Турція громадитъ численнѝ войска въ Епирѣ.

Послѣднѝ вѣсти изъ балканского пôвострова гласятъ:

Константинополь, 3 листопада. Собраніе конференціи опôзднилося лишь вслѣдствіе проволоки въ выборѣ другого делегата Порты. Есть однако надѣя, що нынѣ ôтбудеся перше засѣданье конференціи.

Лондонъ, 3 листопада (*прив.*) Салисбери переславъ англійскому репрезентанту на конференціи въ Константинополю инструкцію, щобы освѣдчився за status quo и за удержаньемъ кн. Александра.

Бѣлградъ, 3 лист. Уступъ рѣчи Кальнокого, ôтносячійся до Сербіи, вдѣлавъ тутъ въ всѣхъ сферахъ якъ найлучше впечатлѣнье.

Изъ достовѣрного жерела доносятъ, що король Милянъ поручивъ специяльно изъ оказіи освѣдченя гр. Кальноки, переслати до Вѣдня искренне благодаренье за симпатичный уступъ рѣчи, дотычащій Сербіи, а особенно за пôднесенье факту, що Сербія уважала бы приверненье status quo ante за найкорыстнѣйше розвязанье трудностей.

Вѣдень 3. листопада (*прив.*). Пôсля пôвурядового донесеня въ Нишу, рѣчь гр. Кальноки, дотычащася Сербіи, остала принята дуже сердечно. Изъ Константинополя доносятъ, що ангійскій полномочникъ Вите выразивъ на предвступнôй конференціи дня 28 паздерника свое мнѣніе, которе въ многôмъ рôжнится съ поглядами трехъ союзныхъ державъ. Салисбери есть того мнѣнія, що соединенна крѣпка Болгарія була бы крѣпкимъ муромъ противъ Росіи, а для Англіи родомъ европейского Афганистана. Порта не именовала еще другого делегата на конференцію.

Вслѣдствіе становища Англіи не покладаютъ въ Петербургу великихъ надѣй на успѣхъ конференціи.

Дня 28 минувшого мѣсяця хотѣвъ одинъ жандармъ болгарскій выконати атентатъ на Странского въ Филипополю, зôставъ однако схваченый, нимъ выстрѣливъ изъ револьвера. Мотивы атентата неизвѣстнѝ. Провизоричне правительство старалося затерти той случай.

Софія 3 листопада. Урядове освѣдченье болгарского министра справъ внѣшнихъ доказуе, що болгарске правительство муситъ съ цѣлою слушностію уважати сербскій нападъ на Болгарію, яко фактъ довершеный, понеже Сербы въ ночи 24 мин мѣсяця заняли часть села Клисури на болгарскôй територіи и доперва на слѣдуючій день уступили.

Софія 3 листопада. Агенція Гаваса доноситъ: Болгарская нота, доручена тутешному сербскому агенту, выражае удивленье, що сербске правительство оголосило въ своей депеши изъ Нишу дня 30 жовтня факты, заключаючіи тяжкѝ замѣты противъ болгарского правительства, не поручивши попередно своему репрезентантови, щобы засягнувъ ôтвѣтныхъ информацій. Що до бѣлградскои депеши о арестованю 200 Сербôвъ, просятъ болгарское правительство сербского агента, щобы заявивъ, чи одержавъ жалобу ôтъ сербскихъ пôдданыхъ въ Болгаріи и предлагае ему, прирѣкаючи ôтвѣтну ескорту, щобы осмотрѣвъ вязницѣ въ болгарскôй столици. Болгарска нота требуе скорого отвѣта.

На перекôръ розширенымъ въ Румеліи агитаціямъ о пôдписованю петиціи що до змѣны теперѣшного стану рѣчей и о заграничную опѣку, приспѣла депутація ôтъ всѣхъ румелійскихъ мѣстъ до Филипополя до князя съ заявленьемъ, що народъ протестуе противъ тыхъ агитацій и проситъ князя, щобы остався на чолѣ румелійского движеня, прирѣкаючи, що готовъ понести всякѝ жертвы, щобы лишь осягнути вознамѣрену цѣль.

Бѣлградъ 3 листопада (*прив.*) Нынѣ ôтъѣхало до Нишу 50 вагонôвъ съ оружіемъ.

Букарештъ 3 листопада. Бувшій болгарскій министеръ войны Кантакузенъ удався съ 22 російскими офицерами черезъ Галацъ до Одесы.

Петербургъ 3 листопада. Journal de St. Petersbourg пише: Важнѝ освѣдченя министра гр. Кальноки звернутъ безъ сомнѣнія на себе увагу, зъ поводу прецизіи и точности поглядôвъ.

Газета та освѣдчае, що до мнимыхъ енунціацій болгарской головной кватиры, що Росія все ôтраджовала правительству и вліятельнымъ мужамъ по обохъ сторонахъ Балканôвъ всяку революційну акцію и що ни на хвилю не оставляла ихъ въ сомнѣнію, що болгарскій народъ, мимо російскои симпатіи для переведеня звѣстныхъ своихъ желаній, не може числити на пôддержку Росіи, предпринимаючи що нибудь противъ существующихъ трактатôвъ. Царскій ôтвѣтъ въ Фреденсборгу бувъ повторнымъ задокументованьемъ тои политики.

Берлинъ 3 листопада (*прив.*) Berl. Pol. Nachrichten изъявляютъ надѣю, що миръ межи трема цѣсарствами удержится. Освѣдченье гр. Кальноки о конференціи доказуютъ, що конференція еще не дозрѣла до собранія.

Прага 3 листопада (*прив*). Вѣденьскій кореспондентъ Narodn. List. телеграфуе, що вчера посѣтивъ ôнъ сербского посла Богицевича, который сказавъ межи иными: Освѣдченя гр. Кальноки насъ не розчаровали. Альтернативою Сербіи есть status quo, или компензата черезъ розширенье територіи. Сербія есть лояльна и не пôддалась намовамъ, щобы вторгнути до Старои Сербіи или Македоніи. Жертвы, понесенѝ на мобилизацію суть великѝ, однакожь Сербія надѣеся, що пôднесе черезъ то свое моральне значенье, безъ нашои бо мобилизаціи сталася бы болгарская унія совершенымъ фактомъ. Сербская армія есть лучшою ôтъ болгарскои. Сербія буде на всякій случай выступати противъ персональнои уніи. Если конференція не удастся, будутъ у насъ свободнѝ руки.

Справы державнѝ.

(Зъ буджетнои комисіи австрійскои делегаціи. — Oesterr. Wehr-Ztg. contra д-ра Кноца. — Моравскій рабинатъ въ дѣлѣ управильненя жидôвскихъ громадъ.)

Въ буджетовôй комисіи австрійскои делегаціи выступивъ министръ вôйны съ посторонымъ выводомъ о санитарнôмъ и кватирунковôмъ станѣ войска. Доказовавъ именно, що мнѣнія посла Поповского, выголошенѝ въ палатѣ пословъ пересаднѝ. Министеръ говоривъ, що кватирунковѝ дѣла, особенно въ Галичинѣ, не отвѣчаютъ войсковымъ потребамъ. Нема тамъ касарней, а громады требуютъ всегда высокыхъ пожичокъ, котрыхъ войсковый ераръ дати не може. Такъ якъ посолъ зъ Галичины порушивъ справу получшеня санитарныхъ ôтношеній, прото нехай послы зъ Галичины стараются въ своемъ краю о получшенье санитарныхъ ôтношеній для арміи.

———

Органъ опозиціи противъ министерства вôйны, Oester. Wehr-Zeitung, упрекае д-ра Кноца за его бесѣду о арміи и робитъ ему замѣты, що намѣрявъ ввести въ блудъ парляментъ и читаючу газеты публику. Нове доходженье правды выказало для Кноца негативный результатъ.

———

Краевый рабинатъ въ Моравіи передавъ министерству вѣроисповѣданія и просвѣты меморіялъ въ дѣлѣ управильненя жидôвскихъ громадъ. Въ меморіялѣ тôмъ говорится тоже и основаню жидôвскихъ консисторій, якѝ существуютъ въ Франція.

ВѢСТИ ЕКОНОМИЧНѝ.

Новѝ копальнѣ желѣзнои руды. „Tygodnik rolniczy“ доноситъ слѣдуюче: Въ ôтлеглости 7 километрôвъ ôтъ стаціи желѣзницѣ Ярославль-Сокаль, „Бобрôвка“, ôгдаленои 17 клм. ôтъ Ярославля, ôткрыто новѝ поклады желѣзнои руды. Покладъ, о скôлкхо теперь можна оцѣнити, есть великій, а скôлькôсть руды мае выносити до 100.000 тонъ. Руда есть добра и содержитъ въ собѣ 53—54% чистого желѣза. Гутники изъ Витковичъ будутъ заниматися выкопованьемъ сеи руды, котора мае бути до Витковичъ завезена и тамъ перетоплена. Выдобуванье, которе начнеся еще въ тôмъ роцѣ, обчислено на протягъ 10 лѣтъ, кождого року по 10.000 тонъ т. е. 1.000 вагонôвъ.

Цѣны збôжа пôсля билютинôвъ Рôльничого Банка во Львовѣ зъ дня 17 жовтня 1885. Цѣны á 100 кильо — loco Львôвъ.

Пшениця готова	6·50 кр.	до	7·25 кр.
Жито готове	5·25 „	„	5·75 „
Овесъ оброчный	5·25 „	„	5·75 „
Ячмѣнь	5·25 „	„	7·— „
Рѣпакъ новый	9·— „	„	9·75 „
Горохъ до вареня	6·— „	„	9·— „
Выка	4·50 „	„	5·75 „
Гречка	6·50 „	„	7·— „
Коничина червона	30·— „	„	45·— „
Хмѣль (за 50 килогр.)	18·— „	„	40·— „

Цѣны на збôжевыхъ торгахъ не улягли змѣнамъ. Тенденція въ торговлѣ незмѣнно спокôйна. Хмѣль безъ попыта.

НОВИНКИ.

— **Кантата** въ честь новоконсекрованого епископа станиславôвского, Преосв. Юліяна, скомпонована проф. Вахнянином а ôтспѣвана на торжественнôмъ представленю въ рускôмъ народнôмъ театрѣ на дни консекраціи, подобалась всѣмъ загально. Прелесть еи почивае, кромѣ музыки, также въ хорошôмъ текстѣ В. И. Масляка, который тутъ подаемъ:

Весела вѣснь несесь на Русь,
Въ Данила край плыве гомôнъ:
Княземъ намъ ставъ народу сынъ,
Ему несе вся Русь поклôнъ.

Неси-жь ся, ты вѣсте, на вѣтра крылáхъ
Ôтъ Сяну до моря, на рускѝ степы, —
И всюда по рускихъ оселяхъ, хатахъ
Нарôдного духа и серцѝ покрѣпѝ.

Владыко нашъ! витай, витай!
Не легкій жде на тебе чинъ...
Надѣю въ Тобѣ мае край,
Бо Ты нашъ Братъ, Ты люду сынъ!

Тебе днесь витае звукъ рускихъ сердецъ,
Съ поклономъ несемъ Ти любови завѣтъ:
Щобъ зъ Руси опавъ разъ терневый вѣнецъ,
О стань намъ за солнце, о стань намъ за свѣтъ!

Владыко нашъ, где Твôй престолъ,
Туда глядитъ весь рускій рôдъ;
О пôдопри святый прапоръ,
Щобъ ôнъ тревавъ, якъ той Бескидъ!

— **Персоналія.** Его Величество Цѣсарь выѣхавъ дня 30 жовтня вечеромъ до Gödöllö.

— **Въ справѣ обиды чести сов. Рожанковского** черезъ п. Еловицкого, ц. к. концеписта староства въ Золочевѣ, ôтбудеся въ суботу дня 7 с. м. публична росправа передъ ц. к. судомъ повѣтовымъ м. д. для справъ карныхъ во Львовѣ (секція III), делегованымъ до сеи справы на желанье обжалованого черезъ ц. к. высшій краевый судъ во Львовѣ. Сов. Рожанковского яко обвинителя приватного заступати буде адвокатъ д-ръ Добряньскій.

— **Именованя.** Министеръ финансôвъ именовавъ рахункового совѣтника Антонія Черного, старшимъ рахунковымъ совѣтникомъ при департаментѣ рахунковôмъ ц. к. финансовои дирекціи во Львовѣ. — Професоръ каноничного права на львôвскôмъ университетѣ, д-ръ Едвардъ Ритнеръ, именованый совѣтникомъ намѣстничества и референтомъ для администраційныхъ и економичныхъ справъ шкôльныхъ при галицкôй краевôй шкôльнôй Радѣ.

— **Конкурсъ.** Комитетъ Заличкового товариства въ Бережанахъ розписуе конкурсъ на посаду ликвидатора, съ рôчною платою 300 зр. — Рада шкôльна краева росписуе конкурсъ на посаду учительки надъетатовои, при женскôй 4 клясовôй школѣ въ Кутахъ, съ рôчною платою 300 зр. Речинецъ до 15 листопада с. р. — Дирекція почты и телеграфôвъ розписуе конкурсъ на посады експедіентôвъ: I. при новоотворенôмъ почтовôмъ урядѣ въ Журовѣ, пов. надвôрняньского; II. при урядѣ почтовôмъ въ Стратинѣ, пов. рогатинского. До обохъ тыхъ посадъ привязана рôчна плата 150 зр., и 40 зр. на канцелярійнѝ выдатки. Въ обохъ случаяхъ требуеся кавція 200 злр. Поданя слѣдуе вносити въ протягу 4 недѣль числячи ôтъ 29. жовтня с. р. — При Радѣ повѣтовôй въ Богородчанахъ есть до обсадженя посада официяла съ рôчною платою 500 зр. и съ правомъ побора діетъ за комисійнѝ дѣла. Требуеся техничныхъ вѣдомостей, а по крайнôй мѣрѣ фаховыхъ здôбностей до будовы дорôгъ и мостôвъ, знаня обохъ краевыхъ и нѣмецкого языка, хорошого письма и докладнои знаемости манипуляційнои. Терминъ до студня с. р. — Выдѣлъ Повѣтовый въ Долинѣ розписуе конкурсъ на посаду касіера съ прилученымъ дѣйствомъ люстратора громадскихъ касъ, за рочнымъ жалованьемъ 600 зр. а особно 200 зр. на кошта подорожи. Знаніе языкôвъ польского и руского есть конечнымъ, а при тôмъ требуеся такожь рахункового испыта. Першенство будутъ мати лѣоничѝ. Терминъ до 15 листопада.

— **Курія римска** соглашаеся на розграниченье діецезіи Тарнôвскои ôтъ Краковскои. Зъ діецезіи Тарнôвскои буде прилучена до Краковскои цѣла Новоторжчина, дальше Маковска и часть Болехôвскои и Неполомицкои областей, разомъ 20 деканатôвъ.

— **Щепленье вотеклизны.** Лѣкарь Pasteur объявивъ на засѣданю парижскои академіи наукъ, що по трилѣтнихъ счастливыхъ пробахъ и досвѣдченяхъ на звѣрятахъ, защепивъ ядъ вотеклизны двомъ хлопцямъ, которыхъ въ той способъ охоронивъ ôтъ тои страшнои хоробы. Одинъ изъ нихъ, 9-лѣтній Іосифъ Майстеръ, прибувъ до Pasteur-а въ 16 годинъ по одержаню 14 ранъ ôтъ вотеклого пса, другому 16-лѣтному хлопцеви защепивъ той знаменитый лѣкарь ядъ сей въ годину по укушеню.

— **Рѣдка старôсть.** Въ селѣ Александрôвцѣ, въ Россіи, жіе, якъ доносятъ „Соврем. Извѣстія" 150-лѣтній старецъ именемъ Лаврентій Кушнѣренко. Ôнъ памятае дуже добре похôдъ Наполеона на Россію въ р. 1812. — Въ мѣстѣ Заторѣ умеръ кухарь гр. Авг. Потоцкого, Казиміръ Камоцкій, проживши 100 лѣтъ. Покôйный бувъ майже до самои смерти совсѣмъ здоровъ. Старецъ лишивъ по собѣ 55 внукôвъ и 83 правнукôвъ.

— **Исторія нашійника.** Зъ часôвъ Наполеона I. поповнено одну, дуже смѣлу крадежь, которои память еще дотеперь жіе въ Франціи. Въ часѣ галового театрального представленя, на которôмъ присутствовавъ такожь Наполеонъ I, находилася, межи многими знаменитыми особами, звѣстна зъ своеи красоты княгиня Павлина Borghese, сестра цѣсаря. Красоту еи пôдносивъ еще прехорошій нашійникъ изъ перелъ и діямантôвъ, который звернувъ увагу всѣхъ, а навѣть и самои цѣсаревои. Пôдчасъ павзы, по першôмъ актѣ, вôйшовъ въ ложу княгинѣ Павлины начальникъ швадрона, въ богатôмъ, серебромъ тканôмъ униформѣ офицерôвъ цѣсарскои гвардіи, представився княгинѣ и уклонившися низко сказавъ, що цѣсарева, сподобавши собѣ нашійникъ, хоче его зъ близка оглянути. Княгиня зняла въ тôй хвили нашійникъ и дала офицерови, который знову уклонившися низенько, выйшовъ изъ ложи. Минувъ вторый, минувъ и третій актъ, окôнчилося представленье, но цѣсарева не ôтсылала нашійника. Княгиню дивовало то не мало, но она уважала ту проволоку яко каприсъ цѣсаревои Маріи Людвики. На другій день запытала княгиня цѣсареву, якъ еи подобався нашійникъ? Цѣсарева выдивилася на хорошу Павлину, и сказала, що не видѣла ніякого нашійника. Наполеонъ, довѣдавшися о тôмъ фактѣ, казавъ заразъ прикликати всѣхъ офицерôвъ, повнившихъ службу въ театрѣ, пôдъ розличными позорами передъ княгиню, но офицера, который взявъ нашійникъ не було межи ними. Fuche, тогдашній директоръ полиціи, порушивъ все, щобы выкрыти смѣлого злодѣя, но надармо. Нашійникъ, который цѣнили на 1,000.000 франкôвъ пропавъ, а съ нимъ и псевдо офицеръ гвардіи.

— **Репертуаръ руско-народного театра.** Завтра представлена буде драма Онета *„Властитель гутъ"*; въ суботу на бенефисъ заслуженои артистки *г-жи Биберовичевои*, образокъ изъ житя російского мѣщаньства *„Буря"* Островского, съ спѣвами, оригинальными костюмами и новыми декораціями; въ недѣлю народна мелодрама Данила Млаки: *„Панъ молода зъ Босніи."*

— **Рôжниця температуры.** Коли мы тутъ, пишутъ дневники петербургскі зъ 29 жовтня, маемъ уже морозъ на 8—9 степеней, и добру санну дорогу, то въ Кіевѣ, пôсля донесеня „Кіевлянина", маютъ втору весну; тамъ бо теперь цвитутъ рожи, а суницѣ и малины дозрѣваютъ и навѣть появилися уже на торговици.

— **Пожаръ.** Въ Антверпіи згорѣвъ сими днями театръ „Eden", построеный огромнымъ коштомъ прошлого року. Причина пожару невыслѣджена.

— **Несчастье въ родинѣ.** Въ Алойсбургу, жена урядника цловои коморы, мати 6 дѣтей, убила, якъ увѣряютъ, въ приступѣ сумасшества, бритвою 3 своихъ дѣтей, потôмъ сама пôдрѣзала собѣ горло.

— **Счастливе супружество.** Въ однôмъ изъ послѣднихъ чиселъ Leipz. Tagebl. доносятъ супруги Ziliack пріятелямъ и знакомымъ, що уродилося имъ 29-ое дитя. Тымъ есть красна дѣвчинка. Еще одно дитя, а буде уже пôвъ копы...

— **Рѣдку здôбнôсть** до игры на фортепянѣ обявляе 5-лѣтній хлопчина въ Шемницѣ; ôнъ хотя не знае ни однои ноты, выгрывае найдокладнѣйше на фортепянѣ все, що ему тôлько засиѣваютъ. Малый геній есть сыномъ убогого робôтника, а саксоньска королева, довѣдавшися о немъ, приказала занятися его дальшимъ образованьемъ.

— **Въ летарзѣ.** Сими днями хоронили въ Лондонѣ 3-мѣсячне дитя. Коли однако трумну опускано уже до гробу, учули присутствуючі крикъ дитины; ôтворивши трумну найшли живе дитя, занесли тоеже до дому, и за кôлька днів оно совершенно выздоровѣло. — Въ Делятинѣ зайшовъ также случай мнимои смерти у селянки Мосевичевои, но присутствуючій тамже лѣкарь привернувъ хору до житя.

— **Великій композиторъ** Даміянъ Оберъ любивъ въ своей молодости компоновати ѣдучи верхомъ. Въ часѣ найскоршои ѣзды на кони компоновавъ ôнъ найкрасші мелодіи. Хоръ въ оперѣ „Нѣма зъ Портичи" скомпоновавъ Оберъ, коли влетѣвъ бувъ на кони на торгову площадь въ Парижи и тамъ порозбивавъ горшки, столы и пр. Крикъ перекупокъ натхнувъ генія до уложеня сего чудесного хора.

— **Свѣтяче чорнило.** Въ торговляхъ появивося новый родъ чорнила, которе мае то свойство, що нимъ можна и въ темнотѣ писати и написане также въ темнотѣ читати. Есть то однако бôльше предметъ забавки, якъ дѣйстного хôсна.

— **Новый родъ забавы.** Англичане розвеселяются борьбою когутôвъ, Испанцѣ борьбою быкôвъ, а Кавказцѣ, якъ доноситъ тифлискій дневникъ „Кавказъ", вводятъ теперь у себе борьбу баранôвъ. Въ тôй цѣли впроваджаются бараны обмазані попередно розличными красками, на арену. Звѣрята непривыкші видѣти своихъ собратій такъ обарвленыхъ, впадаютъ въ злôсть и начинаютъ межи собою борьбу, котора доходитъ до тои степени, що кôнчится звычайно смертію слабшого противника.

— **Средство противъ холеры** мавъ вынайти дръ Reforgiato въ Палермѣ. Суевѣрный народъ, пересвѣдченый о успѣшности способу лѣченя сего лѣкаря, который въ жадный способъ, помимо кôлькаразового урядового вôзваня, не хоче выдати секрета свого специфика. Дôмъ, въ которôмъ сей докторъ жіе, всегда обляженый толпами народа, коли сего лѣкаря вôзвутъ до якого холеричного хорого, тогды мусятъ всѣ присутствуючі выйти изъ комнаты и принести впередъ тарѣль съ водою. Увѣряютъ загально, що Reforgiato дае пацієнтамъ які то пигулки, которі якъ увѣряе la Democrazia, лѣчатъ слабôсть неомильно. Народъ домагаеся, щобы сему лѣкареви ôтдати особный шпиталь, чого однако префектъ не хоче здѣлати скорше, поки се средство не буде пôдданымъ химичнôй анализѣ. Зъ тои причины прійшло до такихъ бурливыхъ сценъ, що власти були приневолені затребовати интервенціи войска.

— **Заушниця Кароля V-го.** Въ фамилійнôмъ архивѣ австрійского Дома, найдено документъ любопытный не такъ для историкôвъ и спеціялистôвъ, якъ для ширшои публики. Пôсля сего документа Кароль, который по своей абдикаціи въ р. 1556, занимався, якъ звѣстно, въ мурахъ монастыря безпереставно годинниками и другими механичными дѣлами, носивъ, въ формѣ заушницѣ минія турный біючій годинникъ. Въ слѣдуючôмъ вѣцѣ, около 1610 року, архикнязь австрійскій Альбрехтъ, мавъ такожь подôбно якъ его жена, инфантка Изабелля, уподобанье въ всякого рода выробахъ механичныхъ. Наразъ подобалося достойнôй парѣ мати два біючі годинники, формы якъ найменьшои и приказала для того французскому послови, щобы такові доставивъ изъ Франціи. По довгихъ усиліяхъ изъ стороны посла, понеже жаденъ изъ годинникарôвъ не хотѣвъ пôднятися до выконаня „забавки подôбнои до заушницѣ, яку носивъ Кароль V." (такъ гласивъ листъ посла) получивъ наконецъ архикнязь Альбрехтъ въ листопадѣ 1611 два мистерні годинники, за которі заплативъ 297 лирôвъ.

— **Сани баварского короля.** Изъ Монахіи доносятъ: Король Людвикъ намѣряе пробути надходячу зиму въ баварскихъ Альпахъ; у каритника Маера въ Монахіи можна оглядати кôлька великолѣпныхъ саній, даныхъ до направы. Одні изъ нихъ удивляютъ зрѣтеля незвычайною величиною, доходячою до такихъ розмѣрôвъ, що о ихъ перевозѣ желѣзнец ю не можна и подумати. Складаются они изъ золота, стекла и аксамиту и освѣчені електричнымъ свѣтломъ. Королевскі короны, пôддержовані геніями, украшаютъ ихъ наоколо. До тыхъ саней запрягаютъ 4 конѣ, а на кождôмъ сидитъ повôзчикъ. Можна особѣ представити, яка есть величина тыхъ саней, если скажемъ, що до перевезеня ихъ до Линдорфа треба було дѣлати особні возы, бо великаньскі сани не пройшли бы черезъ ніякій желѣзничій тунель.—Другі санки суть меньші, представляютъ они золоту конху, котору несутъ тритоны и сирены, а окружаютъ ихъ аморки, вызираючі зъ помежи цвѣтôвъ. Внутрье саней покрыте голубымъ аксамитомъ съ золотымъ гафтомъ, а по части же украшене дорогоцѣнною штукою малярскою и освѣчене електричнымъ свѣтломъ. — Треті санки здѣлані зъ дубового дерева, въ стилю Людвика XIV., изъ внѣ ихъ находятся королевскі гербы.— Всѣ ті санки бувають направлювані кождого року, но въ семъ роцѣ головна рѣчь иде о пристроенье ихъ до освѣченя електричнымъ свѣтломъ. Доси король звычайно послуговався на своихъ прогулькахъ людьми носячими передъ санками смôльні походнѣ, но теперь уже на смѣло буде мôгъ безъ нихъ обходитися.

Вѣсти епархіальні и роспорядженя духовныхъ властей.

I. Зъ архіепархія львôвскои.

Въ пропозицію на парохію Трыбухôвцѣ чортковского деканата приняті: 1) о. Антоній Струтыньскій зъ Ямницѣ, 2) о. Леонтій Лушпиньскій зъ Филипковецъ, 3) о. Лука Бобровичъ, викарій при архикатедр. церквѣ; въ дальшôмъ спосѣ: 4) о. Антоній Варивода зъ Ростокъ, 5) о. Венантій Дзюбановскій зъ Гвôздця, 6) о. Корнилій Мосевичъ зъ Илова, 7) о. Іоанъ Городыскій зъ Пасѣчнои, 8) о. Костантинъ Глѣбовицкій зъ Бруховичъ, 9) о. Іосифъ Грабовиньскій зъ Стôтьска, 10) о. Алексей Залускій зъ Бураковки, 11) о. Викторъ Чаплиньскій зъ Колендянъ, 12) о. Николай Волошиньскій зъ Космирина, 13) о. Илія Матковскій зъ Свидовои, 14) о. Николай Сѣчиньскій зъ Черниховець, 15) о. Онуфрій Крыницкій зъ Дубровицѣ, 16) о. Сильвестеръ Лепкій зъ Поручина, 17) о. Михаилъ Бачиньскій зъ Григорова, 18) о. Александеръ Левицкій зъ Увислы, 19) о. Николай Темницкій сотр. зъ Хоросткова, 20. о. Іоанъ Голинатый сотр. зъ Ярычова, 21) о. Володиміръ Познаньскій сотр. зъ Бѣлои, 22) о. Іоанъ Воляньскій, душпастырь въ Америцѣ.

Президія ц. к. Намѣстничества соглашаеся на кан. заинституованье о. Густава Дроздовского на парохію Кійданцѣ.

Презенту на капелянію Махнôвцѣ дек. золочѣвского, получивъ о. Юліянъ Габрусевичъ, мѣстцевый завѣдатель.

II. Зъ епархіи перемышльскои.

Еписк. Консисторія вставилася до президіи ц. к. намѣстничества о согласіе на каноничну институцію о. Василія Кокотайла на парохію Колодно, дек. куликôвского.

Презенту на парохію Дмитровичѣ, дек. судово-вишненьского, получивъ о. Теодоръ Савула зъ Шоломиничъ.

Завѣдательство прихода Яжôвъ, дек. яворôвского, получивъ о. Павелъ Гостиньскій, сотрудникъ зъ Яворова.

До каноничнои институціи на парохію Дашôвка, дек. устрицкого, завôзваный о. Александеръ Чайковскій, тамошный завѣдатель.

НЕКРОЛОГИ.

О. Воляньсній Викторъ, парохъ въ Яжовѣ, яворôвского деканата, упокоився дня 7 (19) жовтня с. р. въ 64 роцѣ житя а 40. роцѣ священьства. Покôйникъ належавъ до горячихъ рускихъ патріотôвъ и вѣрныхъ сынôвъ церкви. Вѣчна ему память!

Устіяновичъ Николай, приходникъ въ Сучавѣ, широкозвѣстный рускій поетъ, товаришъ б. п. Маркіяна Шашкевича и одинъ изъ первыхъ труженникôвъ на нивѣ ôтродженя нашои народнои литературы, упокоився вчера, по тяжкôй болѣзни, въ 74 роцѣ житя. Вѣчная ему память и блаженный упокой его души!

Навроцкій Андрей, парохъ въ Голгочахъ деканата пôдгаецкого, упокоився дня 21 жовтня с. р. въ 68 роцѣ жизни а 44 душпастырства. — Вѣчная ему память!

Порембальскій Николай, парохъ Озерянъ толмацкого деканата, упокоився дня 22 жовтня въ 59 роцѣ жизни а 34 душпастырства. — Вѣчная ему память!

Феcторій Тома, земплиньскій архидіяконъ, упокоився на дняхъ. — Вѣчная ему память!

Послѣдня почта.

Лѣкарѣ совѣтуютъ Гербстови, щобы ôнъ, поздоровѣвши, усунувся ôтъ политичного житя.

——

Послы до думы державнои Шуклье и Бангансъ зложили свои мандаты.

——

По поводу ôткрытя въ послѣднихъ часахъ панславистичныхъ агитацій въ лютерскôй семинаріи въ Прешбургу, высказала мѣстска рада свое сочувство и обуренье, и надѣеся, що компетентні власти поступлятъ въ тôмъ дѣлѣ съ всякою строгостію.

——

Петербургскі газеты заявляютъ, що бесѣда гр. Кальнокого не заключае ничого нового и що поведенье его не соглашаеся съ желаньемъ удержаня добрыхъ ôтношеній съ Россіею.

——

О собранію конференціи въ Константинополи не наспѣла до полудня 3 с. м. ніяка вѣдомôсть.

——

Gladstone заявивъ, що ни либеральна ни радикальна партія, не намѣряе поставити въ програму слѣдуючого парлямента знесенье державнои церкви. Роспространенье той вѣсти есть лишь партійнымъ маневромъ торисôвъ.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень, 4 листонада (*прив.*). Князь Адамъ Сапѣга одержавъ достоинство тайного совѣтника.

Вѣдень, 4 листопада. Мѣстска рада приняла нагляче внесенье, пôсля которого высказалася въ принципѣ за ôткрытьемъ центральнои стаціи для електричного освѣченя въ власнôмъ зарядѣ. Мѣстскому будовничому урядови поручено, щобы въ тôй справѣ предложивъ якъ найскорше внесеня, а именно: чи на центральну стацію може бути употребленый давный ратушевый будынокъ и чи вода зъ Дуная може послужити за моторъ. Въ протягу дискусіи требовали гдекоторі радні, щобы мимо удѣленого позволеня англійскому товариству, якъ тоже Фишерови и спôлцѣ на постройку центральныхъ стацій, запрещенымъ було закладанье въ улицяхъ мѣста провôдныхъ дротôвъ.

Вѣдень, 4 листопада. Станъ здоровя д-ра Гербста получшаеся.

Прага, 4 листопада. Въ звѣстнôмъ процесѣ о публичне насиліе признано всѣхъ обжалованыхъ выновными. Губель зôставъ приговореный на 7 мѣсячну, а кождый зъ прочихъ на 4 мѣсячну тяжку вязницю.

Вѣдень 4 листопада. Буджетова комисія австрійскои Делегаціи начала вчера загальні нарады надъ военнымъ ordinarium. Зъ иниціятивы референта, д-ра Матуша, предложивъ министеръ вôйны просторонный вывôдъ о санитарныхъ ôтношеняхъ арміи, и выказавъ цифрами, що въ послѣднихъ 10 лѣтахъ, такъ пôдъ взглядомъ цифры смертельности якъ и статистики болѣзней, ôтношеня въ арміи значно получшилися. Дальше обговорювавъ министеръ просторонно то все, що, пôсля его мнѣнія, вліяе на санитарні ôтношеня; сконстатовавъ, що за его урядованя наступивъ въ санитарнôй службѣ значный поступъ а то черезъ улучшенье вентиляціи, топлива, черезъ заведенье купелей и прч. Въ рôвнôй мѣрѣ старався ôнъ о побôльшенье корпусу войсковыхъ лѣкарôвъ; справа покликаня до житя особнои лѣкарскои академіи, встрѣтила, къ сожалѣнію, на опозицію зъ стороны угорского правительства. Вслѣдствіе того министеръ старався приноровити инші способы для запобѣженя дотеперѣшнимъ невыгодамъ, именно черезъ утворенье стипендій, которі удержитъ ажь до часу, коли що до вопроса устроеня вспôмненои академіи выяснятся може погляды и объявится для неи лучше успособленье.

Переходячи до справы кватирунку, заявивъ министеръ, що при помочи нового кватирункового закона здѣлано уже много на тôмъ поли; министеръ, вспоминаючи, що въ тôй мѣрѣ есть ôнъ завысимымъ ôтъ благосклонного вспôвъудѣлу коронныхъ краѣвъ, пôднѣсъ съ благодарностію незвычайну запобѣгливôсть въ справѣ будовы кошаръ въ Моравіи, за що належится зъ стороны военного заряда подяка краевому маршалкови и членови краевого выдѣла, г. Промберови. Кошары въ Бисенцъ и Гедингъ суть майже взорцеві, на то мѣстце позôставляе много до желаня станъ рѣчей въ Галичинѣ, где 12 баталіонôвъ пѣхоты, 39 швадронôвъ кавалеріи и 6 батерій артилеріи позбавлені цѣлкомъ помѣщеня. Министеръ наводитъ рядъ цифръ, въ цѣли доказаня, якъ велике вліяніе маютъ на станъ здоровя войска кватирункові ôтношеня, апелюе до галицкихъ делегатôвъ, щобы, скоро той вопросъ въ палатѣ депутованыхъ заинціовавъ одинъ изъ галицкихъ послôвъ, вплынули на то, щобы край доложивъ стараня для лучшого умѣщеня своихъ власныхъ сынôвъ. Министеръ обговорювавъ дальше рôжницю санитарныхъ ôтношеній въ поодинокихъ гарнизоновыхъ мѣстцяхъ и выказовавъ, що неправдоподôбна агитація въ справѣ топлива и объему помешкань ведена даже въ такъ зовимыхъ фаховыхъ письмахъ, полягае на цѣлковитôй несвѣдомости дѣйстительныхъ ôтношеній. Дальше перейшовъ министеръ до квестіи умундурованя и ôтвѣтныхъ змѣнъ, которі въ тôмъ взглядѣ по части уже переведено, по части переводятся; выяснявъ вліяніе, которе производятъ санитарні ôтношеня на образованье рекрута, заявивъ, що обовязуючі инструкціи для образованя рекрутôвъ суть, уложені черезъ досвѣдченыхъ официрôвъ по заведеню нового войскового закона и що тіи инструкціи объявились до теперь превосходными, понеже провôдною ихъ гадкою есть правдивый гуманизмъ а найвысшимъ основаніемъ консервація воина. То основаніе укрѣпилося въ умахъ всѣхъ офицерôвъ, а коменданты корпусôвъ жертвуютъ тому предметови неусыпну увагу.

Министеръ примѣчае, що еслибы въ трактованю рядовыхъ не заховано якъ найбôльшихъ взглядôвъ, то люднôсть Босніи и Герцеговины не була бы приноровилась съ такою легкостію до войсковои службы, до которои не привыкла, такъ, що теперь цѣле, до ношеня оружія способне, жительство горнеся формально до асептерунку, а въ послѣднихъ лѣтахъ не встрѣчено уже майже ни одного случая абсентованя пописовыхъ. По подробнôмъ поясненю способôвъ образованя рекрутôвъ, замѣтивъ г. министеръ, що если мимо того въ гдекоторыхъ войсковыхъ корпусахъ численні рекруты пôддаютси суперарбитріи, то причиною сего есть выключно меньшій степень физичного розвою жительства. Переходячи до важного вопроса прокормленя войска, доказуе г. министеръ, що управленье войскове докладае всякихъ усилій, щобы посредствомъ существуючихъ скудныхъ средствъ достарчити рядовымъ, пôсля можливости, якъ найлучшои стравы. Лучшій санитарный станъ въ нѣмецкôй арміи, въ порôвнаню съ австрійскою арміею, не есть навѣрно — пôсля выводôвъ г. министра — выплывомъ лучшого кормленя, но его слѣдуе приписати другимъ на то вплываючимъ ôтношенямъ. Що дотычится подробностей прокормленя, примѣчае г. министеръ, що можна бы ввести вечеру по 5 кр., вслѣдствіе чого прокормленье воина дôзнало бы важного улучшеня. Упреки дневникарскі, ще пôдчасъ великихъ войсковыхъ маневрôвъ рядові не получаютъ достаточно стравы, ôтпирае мянистеръ рѣшительно посредствомъ вы-

численя призволеныхъ на ту цѣль додаткôвъ до платнѣ. Застановляючись надъ матеріяломъ рекрутôвъ, говоритъ министеръ, що головною причиною значного числа неспосôбныхъ до войсковои службы есть безсомнѣнно повôльный физичный розвôй однои части жительства. Помимо найстрожшихъ приказôвъ, при асентерункахъ не поступаютъ еще съ отвѣтнымъ ригоромъ. Весьма розширенѝ титулы освободженя умаляютъ безсомнѣнно рôвно-же число рекрутôвъ, спосôбныхъ до войсковои службы. Вкôнци апелюе министеръ до тыхъ факторôвъ, которѝ могутъ зарадити злому тамъ, где кôнчится сфера его власти, щобы асентерунковымъ комисіямъ достарчили индивидуôвъ, пôдъ взглядомъ физичнымъ и умственнымъ хорошо розвиненыхъ и щобы, подôбно якъ въ Моравіи, постаранося такожь и въ другихъ краяхъ о хороше помѣщенье войска. Тогда будутъ вытворенѝ условія благополучныхъ санитарныхъ ôтношеній, за недостатокъ которыхъ не можна дѣлати ôтвѣчательнымъ войскове управленье.

Дел. Гаузнеръ высказуе мянистрови вôйны щиру признательнôсть за ясне и вычерпуюче представленье положеня дѣлъ, причѣмъ говоритъ, що галицкій соймъ въ цѣли прискореня постройки касарней буде дѣлати въ тôмъ направленю, щобы дальшѝ жертвы зôстали понесенѝ.

Дел. Штурмъ весьма задоволеный, що прелиминарь войскового буджета отвѣчае дѣйствительнымъ потребамъ. Часъ активнои службы унормованый для интелигенціи, численнѝ ôтпустки рядовыхъ дозволяютъ здѣлати значительнѝ ощадности. Вкôнци благодаритъ бесѣдникъ г-ну министрови за образцеве поясненье о войсковыхъ потребахъ, которыхъ значного перевысшеня не належится уже опасати.

По промовахъ Гайльсберга, д-ра Ригера и Демля ôтсрочено дальшу росправу до слѣдуючого дня.

Константинополь, 4 листопада (*прив.*) Пôсля офиціяльныхъ увѣреній, Россія на конференціи мае запротестовати противъ вступленя турецкихъ войскъ до Восточнои Румеліи. Успособленье двôрскихъ сферъ и людности въ Англіи мае бути приклоннымъ для князя Александра и длятого англійске правительство рѣшительно буде поборювати всякѝ атаки вымѣренѝ противъ князя.

Парижъ, 4 листопада (*прив.*) Марсотти, который стрѣливъ зъ револьвера до поѣзда Freycinet-а, зôстане вѣроятно нынѣ выпущеный на свободу.

Филипополь, 4 листопада (*прив.*) Дня 19. м. м. одинъ жандармъ покусився на жизнь княжеского комисаря, Странского, но скорше, чмъ успѣвъ выстрѣлити зъ револьвера, зôставъ стражею придержанный и въ подвôрю конака порубаный на кусники.

Константинополь, 4 листопада (*прив.*) Державы до сеи торы суть еще въ порозумѣню що до принципôвъ, на которôй маются вести нарады конференціи, и длятого не ôтбулося еще ни одно засѣданье.

Нишъ, 4 листопада. Французскій посолъ Reverseaux вручивъ сегодня королеви свои ôткликуючѝ письма.

Филипополь, 4 листопада (*прив.*). Владѣе тутъ переконанье, що конференція розôйдеся безъ результатôвъ. Высланѝ до Константинополя болгарскѝ делегаты: Чомаковъ и Петровъ, вернули до Филипополя съ тымъ переконаньемъ, що Турція, въ належитôмъ понятію своихъ жизненныхъ интересôвъ, хоче съ Болгаріею завязати сердечнѝ и щирѝ ôтношеня.

Лондонъ, 4 листопада (*прив.*). Результатъ вчерашнихъ мѣстскихъ выборôвъ въ Англіи весьма удачный для консервативнои партіи.

БИРЖЕВЫЙ КУРСЪ

пôсля билютинôвъ львôвскои торговельнои палаты

зъ дня 3 листопада 1885

	платятъ въ зв. вал. зр.	кр	требуютъ въ зв. зр.	кр
I. Акціи за штуку.				
Жел. дор. Кар. Людв. по 200 зр. мк.	223	50	227	—
„ „ Черновецк. по 200 зр. ав.	225	75	229	—
Ипот. гал. банка по 200 „ „	273	—	277	—
Гал. кред. банка по 200 „ „	225	—	230	—
II. Заставныи листы за 100 зр.				
Товар. гал. кред. зем. 5% . . .	98	90	99	90
„ „ „ „ 4% . . .	90	25	91	25
„ „ „ „5% (лос. въ 37 р.)	98	90	99	90
„ „ „ „4% „ „ 41½ .	87	25	88	25
Краев. банка 4½% „ 51	91	50	92	50
Ипот. гал. банка 6%	101	45	102	45
„ „ „ 5%	96	20	97	20
„ „ „ 5% л. съ 10% пр. .	98	65	99	65
Долгов. рустик. банка 6% въ ликв.	57	—	59	—
„ „ „ 5%	53	—	56	—
III. Листы долговыи за 100 зр.				
Общ. рольн. кред. Зав. 6% . . .	—	—	—	—
IV. Облигаціи.				
Индемнизаційныи гал. 5% м к. . .	102	25	103	35
Комунальн. руст. банка 6% . . .	—	—	—	—
„ Банка краев. 5% I емисіи . .	97	—	98	—
Краев. пожички зъ 1873 р. 6%. .	102	75	104	—
Краев. пожички зъ 1883 р. 4½%.	90	50	91	50
V. Лосы.				
Краковскѝ	18	—	20	—
Станиславôвскѝ	23	50	25	50
Монеты.				
Дукатъ голландскій	5	85	5	95
„ цѣсарскій	5	88	5	97
Наполеондоръ	9	90	10	—
Пôвъимперіалъ	10	23	10	33
Рубль росс. сер.	1	54	1	64
„ „ папер.	1	22	1	24
100 нѣм. марокъ	61	25	62	—
Серебро за 100 зр.	—	—	—	—
Купоны въ сер. за 100	—	—	—	—

(Всѣ цѣны безъ текучого купона)

Ц. к. генеральна Дирекція австрійскихъ державныхъ желѣзницъ.

ВЫТЯГЪ ЗЪ РОЗКЛАДУ ѢЗДЫ,

важный ôтъ 1 жовтня 1885.

Зъ Звардоня до Гусятина

СТАЦІИ		пот. ос 111	пот. ос. 117
Загуржъ Новый	пріѣздъ	11.17	8.21
	ôтъѣздъ	11.46	8.31
Хирôвъ	пріѣздъ	1.46	10.32
	ôтъѣздъ	2.12	10.58
Дрогобычъ	„	4.30	1.02
Стрый	пріѣздъ	5.18	1.44
	ôтъѣздъ	5.33	2.10
Станиславôвъ	пріѣздъ	9.02	5.51
	ôтъѣздъ	10.—	6.50
Бучачъ	„	2.10	10.45
Чорткôвъ	„	3.53	12.35
Гусятынъ	пріѣздъ	5.42	2.35

Зъ Гусятина до Звардоня

СТАЦІИ		пот. ос. 112	пот. ос 118
Гусятынъ	ôтъѣздъ	9.35	12.40
Чорткôвъ	„	11.33	2.38
Бучачъ	„	1.46	4 37
	пріѣздъ	5.37	8.35
Станиславôвъ	ôтъѣздъ	6.28	9.40
	пріѣздъ	9.58	1.22
Стрый	ôтъѣздъ	10.23	1.45
Дрогобычъ	„	11.18	2.31
	пріѣздъ	1.32	4.32
Хирôвъ	ôтъѣздъ	2.02	4.58
	пріѣздъ	4.04	6.57
Загуржъ Новый	ôтъѣздъ	4.14	7.05

Зъ Хирова до Стрыя

СТАЦІИ		п. мѣш. 151
Хирôвъ	ôтъѣздъ	5.24
Дрогобычъ	„	9.16
Стрый	пріѣздъ	10.22

Зъ Стрыя до Хирова

СТАЦІИ		п. мѣш. 152
Стрый	ôтъѣздъ	5.19
Дрогобычъ	„	6.32
Хирôвъ	пріѣздъ	9.30

Зъ Стрыя до Львова

СТАЦІИ		п. особ 817	п. особ. 815	п. особ 811
Стрый	ôтъѣздъ	2.20	10.45	5.45
Николаевъ	„	3.06	11.39	6.39
Щирецъ	„	3.37	12.17	7.17
Львôвъ	пріѣздъ	4.15	1.05	8.05

Зъ Львова до Стрыя

СТАЦІИ		п. особ 818	п. особ. 816	п. особ. 812
Львôвъ	ôтъѣздъ	11.25	7.10	7.10
Щирецъ	„	12.07	8.03	8.05
Николаевъ	„	12.35	8.37	8.39
Стрый	пріѣздъ	1.21	9.32	9.34

Зъ Дрогобыча до Борыслава

СТАЦІИ		Пот. мѣш. ††	Пот. мѣш.	Пот. мѣш.	Пот. мѣш †
		7.51	7.53	7.55	7.51
Дрогобычъ	ôтъѣздъ	5.20	8.—	2.44	6.10
Борыславъ	пріѣздъ	6.04	8.44	2.28	6.51

Зъ Борыслава до Дрогобича

СТАЦІИ		Пот. мѣш. ††	Пот. мѣш.	Пот. мѣш.	Пот мѣш. †
		7.52	7.54	7.57	7.58
Борыславъ	ôтъѣздъ	6.40	11.49	5.—	7.20
Дрогобычъ	пріѣздъ	7.27	12.35	5.43	8.03

1. Годины поданѝ пôсля полудника пештеньского.
2. Цифры въ обвôдкахъ означаютъ нôчну пору.
3. Потяги означенѝ † не курсуютъ въ пятницѣ.
4. „ „ †† „ „ въ суботы.

СКЛЕПЫ ВЛАСНѢ: Готель Европейскій и Улиця Галицка рôгъ Валовои

ЯНЪ ИГНАТОВИЧЪ

ФИЛІЯ: ВЪ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20.

НИГРЕТИНА.

Выборне средство до найскоршого фарбованя волося на тревалу и хорошу чорну або темну краску; есть оно цѣлкомъ не шкодливе и въ застосованю дуже просте.—Цѣна 1 зр.

Средства на вывабленье плямъ:

Одалина, вывабляе плямы съ пороху, поту, тлустости, пива, молока, плѣсни и т. п.—35 кр. **Бензолина**, вывабляе плямы тлустѝ, покостовѝ и мазьовѝ — 20 и 30 кр. **Етилина**, вывабляе плямы фарбъ зъ пôдлоги, — фляконъ 25 кр. **Явелина**, вывабляе плямы овочевѝ и зъ вина червоного, — фляконъ 20 кр. **Оксалина**, вывабляе плямы повсталѝ зъ ржѣ, крови и атраменту; **Бразилина**, матеріи чорнѝ выполовѣлѝ и поплямленѝ пранѝ въ Бразилинѣ ôтзыскуютъ первобытный кольоръ и полыскъ, пакетъ 8 кр. **Квиляй** (**Quilaj**), до праня едвабныхъ и волняныхъ матерій, пакетъ 6 кр. **Мыло жолчеве**, до вывабляня плямъ застарѣлыхъ, штука 25 кр. а. в.

Найпереднѣйше чернило глицеринове

пахнуче до обувя, дае хорошій полыскъ, мягчитъ шкôру и хоронитъ ôтъ пуканя, пуделко 10 и 20 кр. а. в.

СМАРОВИЛО ЛИТОВСКЕ

до обувя и шкôръ, мягчитъ шкôру, чинитъ ю неперемокаючою и тревалою, пуделко 50 кр. и 1 зр. а. в.

АТРАМЕНТЪ ЧОРНЫЙ КАМПѢШОВЫЙ

не плѣснѣе, не осѣдае, не псуе перъ, есть завше чорный и плынный и цѣлкомъ нешкодливый, фляшка по 10, 15, 20, 25, 30 и 50 кр.

Атраментъ синый, фіолетовый, зеленый, червоный, фляшка 10 и 15 кр.

ФАРБА ДО СТЕМПЛЯ

сина, фіолетова, червона, чорна, фляшка по 15 кр.

Атраментъ до значеня бѣлизны безъ гумы, фляшка 30 кр.

Повысшѝ выробы за цѣннѝ и досконалѝ власности зôстали нагородженѝ шестьма медалями заслуги. (10) 94—?

Ц. к. прив. желѣзна дорога Архикнязя Альбрехта.

ОБВѢЩЕНЬЕ.

При лосованю нашихъ облигацій першенства I-ои и II-ои емисіи, которе ôтбулося сегодня публично въ присутствію ц. к. нотаря, вытягнено:

XXIV. Лосованье облигацій першенства въ серебрѣ (I-ои емисіи): 44 штукъ, именно: н-ры 1642, 7224, 7366, 9775, 11979, 14417, 14556, 14810, 15922, 17052, 17487, 18919, 18945, 20374, 20872, 21129, 21266, 22040, 23035, 23708, 26024, 26197, 26448, 27655, 28668, 29077, 30366, 31236, 31323, 31601, 32553, 34039, 34292, 36151, 37151, 37514, 40693, 41643, 42569, 43203, 44651, 45210, 48029, 49613.

XII. Лосованье облигацій першенства въ золотѣ (II-ои емисіи): 60 штукъ, именно: н-ры 1074, 1124, 1417, 1598, 1677, 1719, 1737, 1750, 2036, 2748, 2981, 3061, 3417, 3952, 4430, 4463, 4482, 5727, 6380, 6406, 6599, 6720, 7173, 7196, 7661, 7745, 8102, 8452, 8700, 9174, 9390, 9582, 9842, 9866, 10164, 10219, 10261, 10290, 10335, 10792, 10983, 11032, 11064, 11453, 12168, 12477. 13250, 13281, 13523, 13884, 13959, 15335, 15710, 16166, 16569, 17100, 18203, 19083, 19423, 19726.

Посѣдателѣвъ упомянутыхъ облигацій увѣдомляеся съ тымъ примѣчаньемъ, що выплата вылосованыхъ облигацій послѣдуе ôтъ 1 мая 1886, именно: **за облигацію першенства въ серебрѣ** (I-ои емисіи) выплатится **300 зр. серебромъ** за штуку, а за **облигацію першенства въ золотѣ** (II-ои емисіи) **200 зр. золотомъ** за штуку.

Съ упомянутымъ терминомъ устае всяке дальше опроцентованье вылосованыхъ облигацій.

Зъ давнѣйшихъ лосованій не пôднято:

Облигаціи першенства въ серебрѣ (I-ои емисіи) н-ры 1254, 2713, 6401, 10297, 11239, 12425, 13646, 19441, 19611, 23184, 26981, 27000, 27301, 28167, 31009, 32274, 32482, 33272, 34215, 34424, 34936, 37214, 43601.

Облигаціи першенства въ золотѣ (II-емисіи) н-ры: 109, 395, 508, 2975, 3484, 3485, 3694, 3732, 4815, 5037, 5064, 5068, 5744, 6111, 6168, 6178, 6448, 7302, 7511, 7528, 8370, 8392, 8567, 8762, 8795, 9063, 9086, 9353, 9402, 9731, 9776, 9790, 9833, 9980, 10013, 10268, 10609, 11096, 11263, 11360, 11427, 11591, 11703, 11797, 12176, 12178, 12329, 12331, 12367, 13091, 13240, 13245, 15501, 15505, 15538, 15713, 15885, 15933, 16018, 17212, 17461, 18129, 18801, 18821, 18959, 19094, 19120, 19129, 19892.

Вѣдень, дня 1 листопада 1885.

Управляючій Совѣтъ.

(*Перепечатанье не буде оплачене.*) (104) 1—1

Издатель: Д-ръ Іос. Комарницкій. Ôтвѣчательный редакторъ Иванъ Ем. Левицкій. Изъ печатнѣ Тов. им. Шевченка пôдъ управленьемъ К. Беднарского.

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA KUL